

Mattias Hansson. Foto: Ulla Montan

Mattias dämpar sin hyperaktiva sida

Av [MARTIN THEANDER](#)

Publicerad 14 mars 2009 22.00 | Uppdaterad 16 mars 2009 11.31

Få har så tålmodigt och länge som Mattias Hansson missionerat för IT. Den välklädde nydanaren från Skurup har på meritlistan toppjobb inom bland annat Sveriges Radio, MTG och Killing-gänget.

Just nu är han först och främst rektor på Hyper Island, universitet för digitala media grundat 1996 med drygt 250 elever i Karlskrona och Stockholm.

Mattias är nyfiken, känner fler än de flesta och tar sig alltid tid att vara vänlig och totalt närvarande – vem han än pratar med. Alltså urtypen för att bli sönderstressad av den sorts korskommunikation som han själv så ivrigt har lanserat. Social prestationsångest är påfrestande i verkligheten, på nätet kan den knäcka en.

När Facebook tog fart 2007 satt jag med Mattias på ett Östermalmskafé och hoppades på synpunkter i ämnet. Men killen som hade gått med i Compuserve 1994 var totalt panikslagen av alla ställningstaganden som Myspace, LinkedIn, Facebook och de andra nätverken ställde honom inför. Hur får jag bort rockstjärnetestet från min profil? Borde jag lägga upp fler foton? Vad gör jag just nu, och hur länge kan det stå kvar utan att jag ser ut som en idiot? Mattias hade precis fimpat alla sociala konton och pustade lyckligt ut över kaffet. Han hade stängt den dörren, nu skulle det jobbas.

Knappt två år senare kom det en request från samme man. Det blev ohållbart i längden, åtminstone ur ett professionellt perspektiv.

– Det var som att säga jag skall bli eremit. Det är inget alternativ att inte vara med. En enorm förlösare var en bekant som sade att jag inte skulle värdera om en request verkligen var en vän, utan tacka ja till alla. Den andra var att ta kontroll över min vanliga e-post genom att stänga av plinget och vara offline. Nu när jag kom tillbaka svarade jag en kompis som skrev vad kul att du äntligen är här, att jo, men det är mot min vilja. Han svarade direkt att så kan man inte hålla på, det är som att gå på fest och säga att man vill inte vara där – och han hade ju rätt.

– Jag gillar Facebook mer än jag trodde, det lugnar min hyperaktiva sida istället för att öka den. Ett enormt inflojde i fem minuter, sedan måste man vila. Jag blir en bättre yrkesmänniska av det, med ett omvärldsanalytiskt instrument som tidigare kostade dyra pengar. De värsta avarterna i applikationer är borta. Jag lade faktiskt in min första Vad gör du just nu? i går kväll. När jag ser att någon skall till Stockholm tänker jag vad kul, då borde vi ses – kanske tänker någon detsamma när de ser min. Jag har väl hundra vänner, mest är det tjejer som lägger upp bilder på sin familj och killar som berättar att de har rakat sig.

– I verkliga livet vill jag inte vara kompis med alla på Facebook, men det är ingen fara att acceptera en request. Jag bjuder inte alla Facebook-’vänner’ på bröllopet – dit får bara de riktiga vännerna komma. Det gäller att inse skillnaden för att inte bli stressad. Man ska inte blanda ihop det med livet.

- |
- [Om Sydsvenskan](#)
- |
- [Kontakta oss](#)
- |
- [Kundservice](#)
- |
- [Annons företag](#)
- |
- [Annons privat](#)
- |
- [Bildförsäljning](#)

Sydsvenskan.se © Sydsvenskan.se

Tjänstgörande nyhetsredaktör: Niklas Lundell | Planeringschef: Eva Rothstein | Ansvarig utgivare: Daniel Sandström

Telefon växel:

Fax:

Postadress:

Besöksadress: 040-28 12 00

040-93 54 75

Sydsvenskan, 205 05 Malmö

Krusegatan 19, Malmö